

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/169/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118209795
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8118209795.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobcu R. D.G., Q.. XX.X.XXXX, U. Ď. XX, XXX XX R., právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému POHOTOVOST s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky a primerané finančné zadost'učinenie, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 250 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou, podanou na tunajšom súde dňa 3.9.2018, sa žalobca domáhal určenia neprijateľnej podmienky v Zmluve o úvere č. 8460129, zo 17.8.2005, uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru - bod 13) o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú dve tretiny, zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou a primeraného zadost'učinenia vo výške 359,82 eura.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril Zmluvu o úvere č. 8460129, zo dňa 17.8.2005 (ďalej aj ako „Zmluva“) vo výške 20 000,- Sk (663,88 eura), za poplatok vo výške 10 840,- Sk (359,82 eura) s tým, že celkovú čiastku vo výške 30 840,- Sk (1 023,70 eura) žalovanému mal zaplatiť v 6 mesačných splátkach po 5 140,- Sk (170,62 eura). Žalovanému na predmetný úver zaplatil 2 854,38 eura. Ďalej uviedol, že poplatok vo výške 10 840,- Sk (359,82 eura) je z 2/3 tvorený nákladmi na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou (čl. 13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru). Žalovaný mu neposkytol reálne plnenie za takéto poplatok. Ako súčasť formulára zmluvy nebol individuálne dojednaný a svojou výškou, na jednej strane a absenciou, zodpovedajúceho protiplnenia, na strane druhej, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto predstavuje podľa § 53 ods. 1 OZ neprijateľnú podmienku. Zo zmluvy nie je možné zistiť, o aké administratívne plnenie ide. Hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa, spočíva v tom, že si žalovaný nárokuje poplatok za úkony, ktoré nie sú spotrebiteľom vopred známe, ani len svojím obsahom. Výška tohto poplatku prevyšuje sumu, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť ako úrok a navyše, nie je ničím odôvodnené, prečo poplatok závisí od výšky poskytnutého úveru. Nie je jasné, z akých dôvodov žiada žalovaný vyšší poplatok od spotrebiteľa, ktorému požičiava vyššiu sumu, ako od spotrebiteľa, ktorému požičiava menej. Ako súvisí výška požičanej sumy s výškou administratívneho poplatku, ak sa bude vychádzať z významu pojmu administratíva, podľa slovníka slovenského jazyka, ako správa, riadenie, vybavovanie vecí podniku a pod? Poukázal na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/42/2012, z 13.9.2013, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/219/2013, z 21.8.2014.

Taktiež poukázal aj na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 14Co/321/2012, z 10.9.2013. Pojem neprijateľná podmienka, vychádza z predpokladu, že ide o zmluvnú podmienku, ktorá napriek požiadavke dobrej viery spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, vzniknutých na základy zmluvy, ku škode spotrebiteľa (čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS). Túto skutočnosť súd preveruje z úradnej moci (rozsudok SD EÚ C-240/98 až C-244/98). Neprijateľná podmienka upravená v spotrebiteľskej zmluve je neplatná (§ 53 ods. 5 OZ). Predmetná zmluvná podmienka, ktorú žalovaný naďalej používa, už bola ako neprijateľná posúdená, aj v ďalších konaniach, vedených na Krajskom súde Prešov, a to pod sp. zn. 1Co/2/2015, rozsudkom z 11.3.2015; pod sp. zn. 4Co/52/2015, rozsudkom z 21.10.2015; pod sp. zn. 17Co/50/2015, rozsudkom zo 6.8.2015. Zároveň si uplatnil aj primeraného finančné zadosťučinenie Prípustnosť tejto žaloby o primerané finančné zadosťučinenie vyvodzuje z § 3 ods. 5 tretia veta zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, v spojení s § 298 ods. 2 CSP, z ktorého vyplýva možnosť priznania primeraného finančného zadosťučinenia spotrebiteľovi aj v konaní, v ktorom sa spotrebiteľ domáha určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, a v tejto časti konania je úspešný. Finančné zadosťučinenie požaduje vo výške 359,82 eura, čo predstavuje sumu, ktorú žalovanému zaplatil, titulom neprijateľnej zmluvnej podmienky, uvedenej vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru - bod 13).

3. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Vo svojom vyjadrení namietal procesnú neprípustnosť žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Žalobca podal žalobu v zmysle ustanovenia § 137 písm. d) CSP, teda určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. V zmysle uvedeného jediným predpokladom predmetnej žaloby o určenie je, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Žalobca nepreukázal z akého osobitného predpisu vyplýva domáhať sa určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky a zo žiadneho osobitného predpisu nevyplýva výslovná možnosť takúto žalobu podať. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa nepripúšťa žalobu o určenie právnej skutočnosti. Zákon o ochrane spotrebiteľa iba konštatuje oprávnenie spotrebiteľa domáhať sa ochrany svojho práva bez toho, aby bližšie špecifikoval typ žaloby, ktorou sa spotrebiteľ môže domáhať svojho práva proti porušovateľovi na súde. (Rozsudok OS Žilina, sp. zn. 17Csp/52/2016 zo dňa 7.6.2017). Žalobca so žalovaným uzatvorili dňa 17.8.2005 zmluvu o úvere č. 8460129, ktorou veriteľ poskytol dlžníkovi sumu vo výške 663,88 eura, ktorú sa dlžník zaviazal vrátiť

o príslušný poplatok vo výške 359,82 eura. Žalobca uhradil svoj záväzok dňa 4.6.2008 a teda v prípade určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky nezakladal by takýto rozsudok žiadne nové práva alebo povinnosti, nebol by ani vykonateľným ani aplikovateľným. V prípade ak by súd určil neprijateľnú zmluvnú podmienku nevyriešilo by to aj tak s konečnou platnosťou stav právnej neistoty medzi sporovými stranami. Pretože definitívne vyriešiť danú otázku, či bolo plnené na existujúci alebo neexistujúci záväzok, možno len v konaní o návrhu na plnenie. Rozhodnutie o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky (ak by to bolo vôbec možné) v tomto konaní, by nevytvorilo podľa pevný právny základ pre vzťah strán a bolo by iba predpokladom ďalšej žaloby na prípadné vydanie bezdôvodného obohatenia. Až rozsudok na plnenie vyrieši s konečnou platnosťou sporné práva a povinnosti medzi účastníkmi konania, pričom taký rozsudok je aplikovateľný a vykonateľným titulom. Vzhľadom na tom že zmluva je uhradená nad istinu z poskytnutého úveru, nezakladalo by takéto rozhodnutie o určení neprijateľnej zmluvnej podmienky medzi účastníkmi konania žiadne práva ani povinnosti, resp. žiadny stav by sa nezmenil, nič by takéto rozhodnutie nespôsobilo. Rovnaká otázka neprijateľnosti zmluvnej podmienky v prípade uhradenia zmluvy bola posúdená v konaní na Okresnom súde Prešov, sp. zn. 11Csp/244/2017 zo dňa 9.3.2018, ktorý žalobu žalobcu zamietol. Žalovaný poukázal taktiež na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica 13Co/17/2015 zo dňa 24.5.2016. V príslušnom spore bol uplatnený nárok spotrebiteľa na vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky ešte podľa predchádzajúceho procesného poriadku, ktorý umožňoval cez § 80 písm. c/ O.s.p. vysloviť neplatnosť neprijateľnej zmluvnej podmienky. Žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu premlčania bola však zamietnutá a súd preto ustálil, že určením neprijateľnosti zmluvnej podmienky by nedošlo k zmene právneho postavenia žalobcu, ani k vyriešeniu ich vzájomných vzťahov a teda nezistil naliehavý právny záujem na danom určení a žalobu v celosti zamietol. Tento výklad vyplýva aj z ustanovenia § 298 CSP. Odsek 1 tohto ustanovenia rieši prípady, kedy súd môže vysloviť vo výroku neprijateľnú zmluvnú podmienku a to v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, čo znamená, že musí byť žalobou uplatnený nejaký iný nárok, či už zo strany dodávateľa alebo spotrebiteľa, pretože bez ohľadu na žalobný petít, ktorým logicky sa musí uplatniť iný nárok súd môže vysloviť aj neprijateľnú zmluvnú podmienku. Odsek 2 rieši prípady kedy súd musí vysloviť neprijateľnú zmluvnú podmienku a to v prípade, ak súd nepriznal dodávateľovi plnenie z nej vyplývajúce alebo rozhodol o vydaní bezdôvodného obohatenia, náhrade škody alebo finančnom zadosťučinení. Aj z tohto ustanovenia teda vyplýva, že

musí byť uplatnený nejaký nárok na plnenie, či už zo strany dodávateľa, ak sa domáha plnenia zo zmluvy alebo zo strany spotrebiteľa a súd vyhovie jeho žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia. Otázka naliehavého právneho záujmu na určení v zmysle § 80 písm. c) O.s.p. bola riešená Najvyšším súdom SR aj pri určení neplatnosti úverovej spotrebiteľskej zmluvy. K tejto otázke Najvyšší súd SR v rozhodnutí Cdo/251/2015 zo dňa 16. marca 2016 uviedol: "Určovacie žaloby majú tak podľa právnej teórie, ako aj záverov rozhodovacej praxe súdov a judikatúry opodstatnenia tam, kde je ešte len stav ohrozenia práva a nie už jeho porušenia. Určovací návrh podľa § 80 písm. c/ O.s.p. má charakter preventívnej ochrany práv (nápravy stavu vzniknutého porušením práva sa možno domáhať už pomocou žaloby na plnenie podľa § 80 písm. b/ O.s.p.), keď musí existovať stav právnej neistoty navrhovateľa (žalobcu), ktorý má práve určovací návrh (žaloba) odstrániť. Teda naliehavosť právneho záujmu na požadovanom určení, v danom prípade určení neplatnosti predmetných zmlúv, musí spočívať v tom, že by sa ním vyriešili všetky sporné právne otázky medzi účastníkmi konania a vytvorilo by pevný právny základ pre budúce právne vzťahy. Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd sa stotožňuje so záverom odvolacieho súdu, že určenie (vyslovenie) neplatnosti úverovej zmluvy (či už celkom alebo čiastočne) by neodstránilo stav právnej neistoty, t.j. nemohlo by zabrániť veriteľovi z tejto zmluvy domáhať sa vrátenia poskytnutého plnenia titulom bezdôvodného obohatenia, t.j. vrátenia toho, čo navrhovateľ podľa zmluvy dostal, resp. čo zaňho plnil niekomu inému (druhej veriteľke). Vyriešiť otázku, t.j. spor, či bolo plnené na existujúci alebo neexistujúci záväzok, možno len v (už prebiehajúcom) konaní o návrhu na plnenie. Takýto záver je namieste bez ohľadu na tvrdenia navrhovateľa o jeho neistote vo vzťahu k otázke či a komu dlhuje, ktorú možno riešiť práve v konaní o plnenie. V danom prípade neistota navrhovateľa nemohla plynúť ani z jeho obavy o strechu nad hlavou tak, ako uzavrel prvostupňový súd, lebo túto mohlo vyvolať len zriadenie záložného práva k predmetnej nehnuteľnosti a jeho výkon". Žalovaný poukázal na to, že záväznosť právoplatného rozsudku súdu v konaní o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských zmluvách je stanovená ERGA OMNES. Z konštrukcie účinkov rozsudku erga omnes vyplýva jedinej podstatný záver viažuci sa aj k iným dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré neboli stranou sporu. Možno ustáliť, že rozsudok obsahujúci vo výroku znenie konkrétnej neprijateľnej zmluvnej podmienky je záväzný aj pre iných účastníkov spotrebiteľských zmlúv, ktoré obsahujú rovnakú alebo obdobnú zmluvnú podmienku. Nemá naliehavý právny záujem na určení neprijateľnosti a akékoľvek ďalšie opakované vyslovovanie neprijateľnosti tej istej zmluvnej podmienky je nadbytočné a nijakým spôsobom Žalobcovi nepomôže vyriešiť jeho domnelý stav právnej neistoty. Žalovaný neuznal žalobcom vznesený nárok na finančné zadosťučinenie ani čo do dôvodu, ani čo do výšky. Žalobca nijakým relevantným spôsobom neodôvodnil vznesený nárok na finančné zadosťučinenie. Žalovaný má za to, že žalobcovi finančné zadosťučinenie neprislúcha, nakoľko neexistuje žiaden relevantný dôvod na jeho priznanie. Žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie finančného zadosťučinenia, žalobcovi nevznikla. Súd podľa názoru žalovaného pri rozhodovaní o priznaní finančného zadosťučinenia musí zohľadniť nielen úspešnosť toho ktorého účastníka, ale aj iné okolnosti, ktoré majú vplyv na konkrétny prípad. Nie je teda vylúčené, aby súd po zvážení všetkých okolností aj napriek úspechu v konaní, odmietol požadované finančné zadosťučinenie priznať. Primerané finančné zabezpečenie je nutné chápať ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu, vyjadrenú v rôznych formách. Priznanie žalobcom požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Z toho logicky vyplýva, že už neprichádza do úvahy uvedenie veci do pôvodného stavu, resp. zrušenia rozhodnutia. Žalovaný má za to, že cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nie len deklaráciu porušenia. Nemožno teda hovoriť ani o opätovnom sankcionovaní žalobcu tým že mu finančné zadosťučinenie nebolo priznané. Takisto je nanajvýš otázne, či je právne prípustné priznať právnu ochranu tomu, kto sám právo porušuje. Žalobca od začiatku neplatil splátky podľa dohody o plnení v splátkach, čím sa dostal hneď o tri mesiace do omeškania. Žalovaný zdôrazňuje, že žalobca nijakým relevantným spôsobom neodôvodnil vznesený nárok na finančné zadosťučinenie. Žalovaný má za to, že žalobcovi finančné zadosťučinenie neprislúcha, nakoľko neexistuje žiaden relevantný dôvod na jeho priznanie. Žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie finančného zadosťučinenia, žalobcovi nevznikla. Takýto súhrn finančných nárokov vznesených voči žalobcovi, bez ohľadu na fakt, že ich žalovaný neuznáva ani čo do dôvodu ani čo do výšky, považuje za šikanózný. Navyiac, v súvislosti so spôsobom vyčíslenia finančného zadosťučinenia žalovaný zdôrazňuje, že vyčísľovať nemajetkovú ujmu s ohľadom na majetkovú ujmu/nárok nie je možné. Žalovaný poukázal na Uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/71/2016 zo dňa 14.02.2017.

5. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 7.1.2019, sp. zn. 20Csp/169/2018 určil, že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere zo dňa 17.8.2005, č. 8460129, uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru bod 13 o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú dve tretiny zahrňujúce náklady na vypracovanie uzatvorenia zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľná (výrok I.). V prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.). O trovách rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania (výrok III.). Súd prvej inštancie zamietol žalobu v prevyšujúcej časti z dôvodu toho, že žalobu o primerané zadosťučinenie môže podať spotrebiteľ až po právoplatnosti rozhodnutia o porušení práv alebo povinnosti.

6. Krajský súd v Prešove na odvolanie žalobcu uznesením zo dňa 17.10.2019, sp. zn. 12Co/43/2019, zrušil rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku III. o trovách konania a vec v rozsahu zrušenia vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zo zákonného ustanovenia nevyplýva imperatív, aby žalobu o primerané finančné zadosťučinenie bolo možné podať spotrebiteľom až po právoplatnosti rozhodnutia o porušení práv alebo povinnosti dodávateľa voči spotrebiteľovi. Práve naopak, je na výbere spotrebiteľa, aký postup zvolí, t.j. či si nárok na ochranu spotrebiteľských práv a nárok na primerané finančné zadosťučinenie uplatní v jednej žalobe, alebo dvoma samostatnými žalobami. Trvať na tom, že tak môže výlučne urobiť iba dvoma samostatnými žalobami, najprv žalobou na ochranu spotrebiteľských práv a až po právoplatnosti tohto konania, v ktorom by bolo konštatované porušenie práv alebo povinnosti dodávateľa voči spotrebiteľovi, žalobu o primerané finančné zadosťučinenie, by bolo iba vyrábaním „žalób na žalób“.

7. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to: Zmluvou o úvere na č.l. 7, listinou Klientska zóna na č.l. 8, Rozsudkom Okresného súdu Prešov na č.l. 9-11, Rozsudkom Krajského súdu Prešov na č.l. 12-15, Vyjadrením žalovaného na č.l. 24-28, 29-32, Vykonáva sa dokazovanie listinnými dôkazmi a to: Odvolaním žalobcu na č.l. 53, Rozsudkom Okresného súdu Žilina na č.l. 54-60, Rozsudkom Krajského súdu Prešov na č.l. 61-64, Rozsudkom Krajského súdu Prešov na č.l. 65-67 a zistil tento skutkový stav:

8. Strany konania uzavreli dňa 17.8.2005 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 8460129, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške vo výške 20 000,- Sk (663,88 eura), za poplatok vo výške 10 840,- Sk (359,82 eura) s tým, že celkovú čiastku vo výške 30 840,- Sk (1 023,70 eura) žalovanému mal zaplatiť v 6 mesačných splátkach po 5 140,- Sk (170,62 eura).

9. V bode 13 všeobecných podmienok poskytnutia úveru je uvedené, že tretinu poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere so všetkou administratívou s tým spojenou.

10. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

11. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

12. Podľa § 3 ods. 3,5 zákona č. 250/2007 Z.z., každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

13. Uzavretú Zmluvu medzi stranami súd považoval za zmluvu spotrebiteľskú, keďže žalovaný ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania úver žalobcovi ako fyzickej osobe, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Po zrušení rozsudku predmetom konania zostalo rozhodnúť o primeranom finančnom zadosťučinení vo výške 359,82 eura.

15. V predmetnej veci si žalobca uplatnil nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 359,82 eura v súlade s ustanovením § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa poslednej vety ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 7.1.2019, sp. zn. 20Csp/169/2018 určil, že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere zo dňa 17.8.2005, č. 8460129 uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru bod 13 o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú dve tretiny zahrňujúce náklady na vypracovanie uzatvorenia zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľná.

16. Súd má za to, že v danom prípade porušením práva a povinnosti žalovaným je to, že žalovaný ako dodávateľ do zmluvy zakomponoval poplatok, pričom súd dospel k záveru o neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky. Keďže žalovaný preukázateľne porušil právo žalobcu na zmluvu bez neprijateľných zmluvných podmienok a žalobca sa úspešne domohol určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, dôsledkom takéhoto porušenia je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie. Súd teda dospel k záveru, že sú splnené podmienky k tomu, aby bolo žalobcovi priznané primerané finančné zadosťučinenie.

17. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia tak pre žalobcu bude primerané finančné zadosťučinenie vo výške 250,- eur. Túto sumu považoval súd za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcu ako spotrebiteľa. Priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, je určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal. Súd však nesúhlasil s výškou, akú si žalobca uplatnil. Vzhľadom na okolnosti veci, ujmu, ktorá bola žalovanému spôsobená, súd ustálil ako dôvodnú, primeranú a zodpovedajúcu všeobecnej predstave spravodlivosti výšku primeraného finančného zadosťučinenia v sume 250,- eur, a preto v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

18. Súd sa nestotožňuje s názorom žalobcu v tom smere, že výška primeraného finančného zadosťučinenia je totožná so sumou, ktorú žalovanému zaplatil. Takýto názor by neumožnil zohľadňovať konkrétny skutkový stav tej - ktorej veci, čo by viedlo k prílišnému formalizmu. Zákon hovorí o „primeranom“ finančnom zadosťučinení, čo podľa názoru súdu má umožniť súdu posúdiť a zohľadniť jednotlivé prípady osobitne s ohľadom na konkrétne skutkové okolnosti prípadu.

19. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol úspešný v časti určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky a v časti primeraného zadosťučinenia bol úspešný v základe nároku v rozsahu 100%, pričom výška priznaného nároku závisela výlučne na posúdení súdu. Preto súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a každá zo strán dostala jeden rovnopis.

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci

(zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).